

staten. Med dette udgangspunkt fremsættes forskellige forslag, der i højere eller mindre grad vil opretholde inddrivelsesopgaver i kommunerne. Et gennemgående forslag er, at inddrivelsen hos personer skal ske i kommunerne, mens inddrivelsen hos virksomheder skal ske i staten.

Forslaget afvises. Regeringens synspunkt, der støttes af Rigsrevisionens gennemgang af det offentlige restanceinddrivelse, erfaringer fra Sverige og regeringens egen analyse af området, er, at en samling af inddrivelsesmyndigheden hos én statslig myndighed vil medvirke til både øget retssikkerhed for borgere og virksomheder og have gunstige samfundsøkonomiske virkninger.

Den sontring mellem opkrævning og inddrivelse, som lægges til grund for samlingen af inddrivelsesopgaven, praktiseres allerede i den eksisterende lovgivning om kommunale samarbejder om opkrævning og inddrivelse og i praksis. På det statslige område er opkrævnings- og inddrivelsesopgaven allerede delt for så vidt Inddrivelsesenheden under ToldSkat varetager inddrivelsen for ca. 600 statslige fordringshavere.

Samlingen af inddrivelsen hos én statslig myndighed indebærer, at borgere kun skal henvende sig hos én myndighed vedrørende krav under inddrivelse i modsætning til i dag, hvor borgeren kan risikere at være i kontakt med op til 4 myndigheder, (indtil 1. januar 2005 5 myndigheder) hvoraf den ene – kommunerne – udgør omkring 200 separate enheder.

Hvis kravet endnu er under opkrævning, herunder hvis man er uenig i dets eksistens eller størrelse, skal man rette henvendelse til den myndighed, der har udsendt opkrævningen/girokortet. Sådan er det i dag, og sådan vil det fortsat være. Og sådan vil det være, uanset om inddrivelsen som foreslået varetages af staten, eller om inddrivelsen samles i kommunerne.

De sociale hensyn spiller en central rolle i bestræbelserne på at sikre bedre retssikkerhed og en mere effektiv inddrivelse. Et af omdrejningspunkterne i omlægningen er, at inddrivelsesindsatsen i højere grad skal rettes mod skyldnere med reel betalingsevne. Der lægges derfor op til, at der som udgangspunkt ikke skal iværksættes inddrivelse, hvis det allerede på baggrund af skyldnerens indkomstforhold må konstateres, at betalingsevnen højst sandsynligt mangler.

Der er desuden givet plads til, at kommunerne i forbindelse med opkrævningen kan tage de nødvendige sociale hensyn. Kendskabet til

skyldnerens økonomiske og sociale situation vil bl.a. være en væsentlig parameter i vurderingen af, om kommunen som fordringshaver finder det rimeligt og hensigtsmæssigt at tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen frem for at oversende fordringen til inddrivelse i restanceinddrivelsesmyndigheden.

Af samme grund lægges der op til, at kommunen, hvis den, efter at fordringen er overdraget til inddrivelse, bliver bekendt med, at skyldnerens forhold er ændret væsentligt, kan foranledige, at der i en periode gives henstand.

Hvis en skyldner har krav under opkrævning samtidig med, at en eller flere andre fordringer er overgået til inddrivelse, kan restanceinddrivelsesmyndigheden endvidere – hvis skyldneren anmoder herom – tage hensyn til krav under opkrævning, således at der sikres en samlet afviklingsordning for skyldner for samtlige offentlige krav.

Der er altså på ingen måde lagt op til vandtætte skotter mellem fordringshavere på den ene side og inddrivelsesmyndigheden på den anden side. Der lægges derimod op til en løbende dialog, i det omfang der er behov for det.

Dommerfuldmægtigforeningen efterlyser en redegørelse for, hvorvidt Europarådets anbefalinger mht. bl.a. uddannelsesmæssige krav, tilsyn og kontrol vedrørende personer, der forestår inddrivelsesskridt, er opfyldt.

Kommentar:

Skatteministeriet er opmærksom på Europarådets anbefalinger og er i øvrigt generelt meget opmærksom på at sikre, at personalets kvalifikationer afspejler de krav, opgaverne stiller.

Dommerfuldmægtigforeningen foreslår, at tvangsfuldbyrdelsen af kontrolafgifter skal ske i fogedretten i første instans.

Kommentar:

Forslaget afvises. Der er ikke fundet anledning til at behandle inddrivelsen af kontrolafgifter anderledes end alle andre offentlige krav. Der lægges således med lovforslagene op til, at restanceinddrivelsesmyndigheden også skal varetage inddrivelsen heraf. Lovforslaget indebærer i øvrigt ingen ændringer i de eksisterende regler om, hvornår kravene kan prøves af fogedretten.